

Учење на даљину

Ученици II₄ су текстом и сликом представили телевизијске часове које су пратили током учења на даљину.

Писали су и песме на тему „Моја породица- Моја слобода“.

Пратим сваког дана телевизијске часове. Посебно ми се свидео српски језик. Имала сам утисак да сам стварно у школи. Само ми се није свидело што није ту моја учитељица. Мислим да је ипак боља настава у школи него код куће јер се сви лепо дружимо.

Јана Мирковић

Свакодневно пратим телевизијске часове. Моји омиљени часови су ликовно и математика јер су занимљиви. Свиђа ми се то што више пута обнављамо оно што смо већ учили у школи са нашом учитељицом. Не свиђа ми се то што се настава на даљину често не слаже са домаћим задацима.

Овај начин учења ми се не свиђа јер ми је лепше у школи са својом учитељицом и другарима.

Уна Марковић

Нина Ђорђевић

Сваког дана пратим телевизијске часове. У почетку ми је било необично, а сада сам се навикла. Највише ми се допада час српског језика. Не свиђа ми се што не чујем и не видим своју учитељицу Ивану. Мислим да је много боље када деца иду у школу јер више науче.

Анђела Грујић

Пратим телевизијске часове само када ми нешто није јасно. Сада учимо неке ствари из математике које понекад не разумем, па ми је лакше уз помоћ тв часова. Не гледам их много, али то не значи да ми се не свиђају.

Идеја да се часови држе преко телевизије није лоша, лепо је што су наставници нашли неки начин да можемо да се школујемо од куће.

Мислим да је овај начин учења врло користан, али нико не може да замени моју учитељицу и њен начин предавања.

Катарина Цветковић

Јулија Бачкалов

Часови на телевизији су много интересантни. Свиђа ми се то што не почињу много рано, па могу да се наспавам. Највише волим часове математике. Не свиђа ми се то што моја учитељица није на тв часовима.

Такође, другаре и свакодневне активности у школи не може заменити ниједан тв час!

Душан Грујић

Пратим телевизијске часове, али не увек. Моји омиљени часови су српски језик и свет око нас. Свиђа ми се то што часове на даљину могу да вратим уназад, или да зауставим по потреби, а не свиђа ми се то што су часови на даљину понекад досадни.

Мислим да је овај начин учења добар, али помало незанимљив, јер школа није школа без правих часова и играња. Ја бих на тим часовима мењала учитељице, волела бих да међу њима буде и моја учитељица зато што она добро објашњава и забавна је.

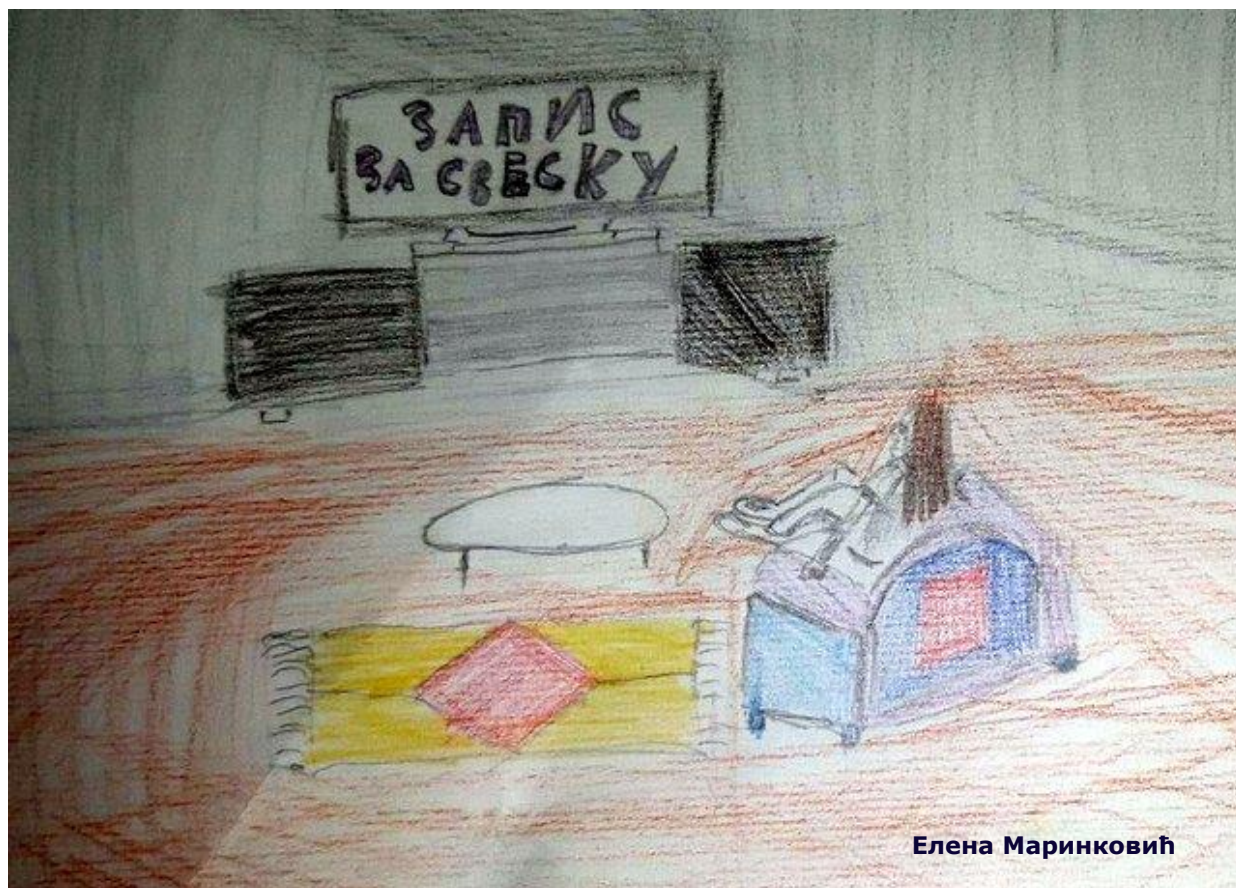
Миљана Вулевић

Гледам телевизијске часове и омиљени ми је математика. Свиђа ми се што почињу око 10 часова, па ујутру дуже спавам. Моје мишљење је да треба да се настави са њима, зато што лакше урадим домаћи задатак, лакше учим и не морам да идем у школу.

Душан Бачковић

Пратим телевизијске часове на телевизији. Није ми се допало што наставница брзо прича, па не могу све да запишем, тада се деси да не стигнем све да урадим. Навикао сам да идем у школу, да будем у учионици и са својим другарима. Моја учитељица боље објашњава.

Стеван Живић

Елена Маринковић

Моја породица- Моја слобода

Испод срца маминог, порасла сам ја
и тако је настала моја породица.

Од кад сам их упознала, мојој срећи нема краја!
Тата, мама и ја сама, породица то је права!

Татица мој драги, херој је прави,
од свега што плаши чува ме и брани.

Мамица је мила, као добра вила,
зато мени она, увек даје крила.

Моја мама ведрог лица, најбоља ми је другарица.
Мир и спокој нуди, верујте ми, људи!

Са њима бих могла, све до краја света.
Породица је моја, највећа планета.

Слободна сам као птица на грани,
зато што ме моја породица брани.

На крилима маште до најлепше баште,
породица води, да живим у слободи.

Благо мени што су моји, јер прави су то хероји.
Зато ником ја их не дам, јер вредности праве гледам!

Породица моја сила, вредна, здрава, најмилија.
Поносна сам на њу јако, драго ми је што је тако!

Уна Марковић

Моја породица - Моја слобода

Моја је кућа - слобода моја, све што највише волим, у кући тој је:
мама и тата - породица моја, моје најдраже, најлепше моје.

Ван ове куће, кажу, зло вреба, опака болест свакога плаши,
због ње у школу не идем моју, због ње ми фале часови наши.

Сад ми је кућа постала школа другови моји - тата и мама,
нема ни учитељице моје, али знам да у овом, ја нисам сама.

Двориште ми је тераса била, а учионица, дневна соба,
научила сам лепше да пишем, и много ми је драго због тога.

Схватам да је морало тако, да сачувамо себе и друге,
посебно наше баке и деке, да не би било несреће, туге.

Многи су у свету изгубили пуно, своје најближе, остали сами..
Страшне смо приче видели, чули, док нас напољу пролеће мами.

Певам и плешем свакога дана, моја публика - само њих двоје,
ал' ја сам срећна, јер имам с киме поделити срећу, осећаје своје!

Учим, играм се, гледам филмове, заједно с њима вежбам у кући,
помажем мами да ручак спреми, често замиришу колачи врући!

Знам да ће све ово ускоро проћи, и већ се унапред радујем срећи,
што ћу без страха напоље поћи, у свет слободнији, чистији, већи!

Надам се да ће сви људи света живети срећно, без бола, туге,
без сиромаштва, болести, рата, увек ту, једни за друге!

Миљана Вулевић

